

gla

slovenske kulturne akcije

L. XI. 7 EL VOCERO DE LA CULTURA ESLOVENA 15. 5. 1964

SREDNJEVEŠKA SKULPTURA NA SLOVENSKEM

Zgodovina slovenske umetnosti ni bila še dosti na programih naših kulturnih večerov in še kolikor je bila, je bila le bolj mimogrede. Nas eden se tukaj, na drugem koncu sveta, ne more prav ukvarjati s problemi naše domače umetnostne zgodovine, ker tak temeljit študij nujno zahteva neposreden stik s spomeniki. Poleg tega hočejo tukajšnji ustvarjalci delati nekaj novega, sodobnega in jih čimdalje manj zanima, kako so njihovi pradedje ustvarjali pred mnogimi stoletji.

Srednjeveška umetnost, slikarska in kiparska, je sicer dajala tudi novim slovenskim ustvarjalcem močne vzpodbude, zlasti ekspresionistom, čeprav so le-ti ogočeno odklanjali ne le odvisnost od nje, ampak tudi njeno poznanje, da bi jih kdo morda ne označil po krivici za plagiatorje.

A vidi se mi danes ponovno za Slovence v novem svetu pomembno, da se morejo potrkati na prsa, češ da je bila njihova umetnost že trdno v zapadnoevropskem umetnostnem snovanju zasidrana, ko tega novega sveta beli človek še prestopil ni in je bila ta umetnost kolikor jo je sploh bilo, čisto nekaj drugega kot pri nas v Evropi. In če se celo med Južnimi Amerikanci najde včasih umetnik, ki hoče nasloniti svoje umetnostno snovanje na prastaro ameriško tradicijo, koliko bolj se more Slovenec nasloniti na svojo umetnostno preteklost!

Da sem si izbral za svoje prvo umetnostno-zgodovinsko predavanje baš srednjeveško skulpturo na Slovenskem, mi je dala pobudo nova res odlična knjiga o tej materiji, ki jo je napisal dr. Emilijan Cevc. On ima zaslugo, da je gradivo danes pregledano, čeprav bi človek mislil, da bi moralo biti zaradi svoje relativne maloštevilnosti pregledano že prej. A ni bilo tako. Jaz osebno sem se s to snovjo pri svojih umetnostno-topografskih delih precej pečal, pa takrat slika tega kiparstva nikakor ni bila še pregledana, kaj šele jasna.

Na prvem letošnjem kulturnem večeru bom pred poslušavci in gledavci skušal to sliko razgrniti in jim pokazati veličino slovenskega kulturnega dela vsaj v eni stroki že pred mnogimi stoletji.

Skriptične slike za to predavanje je izdelal naš prijatelj g. Marjan Šuštaršič, ki mu gre vsa zahvala!

M. M.

JUBILEJNA ZBIRKA

Duhovne vrednote ohranjajo sodobnemu človeštvu vero in zaupanje. Slovenska kulturna akcija je deset let skušala duhovne temelje slovenstva krepiti in jih ohranjati na dostojni višini. Optimizem in vera sodelavcev sta premagovala ovire in težave in dokazala pravilnost poti in namenov. Jubilej SKA pa ni samo naš jubilej, ampak je jubilej vseh, ki so s svojo dobro voljo ohranjali naše delo in nas podpirali, še bolj pa razumeli tudi ob tej uri, ko se na pragu drugega desetletja obračamo nanje s prošnjo za JUBILEJNI DAR!

Darovali so: č. g. Jože GUŠTIN, Capital, 2000.— pesov; g. dr. Franc BAJLEC, Don Bosco, 2000.— pesov; g. prof. Milan LANGUS, Capital, 2000.— pesov; g. Jože MAVRIČ, Villa Libertad, San Martin, 2000.— pesov; č. g. dr. Franc RODE, Paris, 2000.— pesov; g. ing. Bine MOZETIČ, London, 2000.— pesov; g. Ivan BUKOVEC, J. L. Suárez, 2000.— pesov; č. g. Jože FERKULJ, ZDA, 20.— dolarjev; g. Ivan BRECELJ, Castelar, 2000.— pesov.

Vsem najlepša hvala! — Uprava SKA.

(Dar: za Argentino 2000.— pesov in za ostale države 20.— dolarjev je možno plačevati tudi v obrokih. Darovavci bodo prejeli umetniško darilo s posebnim posvetilom.)

SLOVENSKA LITERATURA V LEKSIKONU „DIE WELTLITERATUR“

Založba bratov Hollinek je na Dunaju izdala biografski leksikon „Die Weltliteratur“. Knjiga je izšla v treh delih od 1951 do 1964. V prvem delu so obdelani Aškerc, Cankar, Gregorčič, Jurčič, Kersnik, Kette, Kozak Juž, Kranjec Miško, Levstik Fran, Prešeren, Prežihov Voranc, Prijatelj Ivan, Tavčar Ivan in Župančič Oton. Že iz izbire se vidi, da je sestavljevalec pripadal krogom blizu režimu v domovini, ko ni navedel niti enega avtorja katoliške smeri. To pomanjkljivost deloma rešuje sumarni pregled slovenskega slovstva v tretjem delu pod naslovom *Slowerische Literatur z naslednjimi oznakami obdobja*: Od začetkov do prosvetljenstva, Narodno prebujanje, Moderna, Od 1918 do sedanjosti. Ta pregled je dokaj informativen, zgoščen in za tako enciklopedijo kar dostojno predstavlja slovensko književnost. Ob koncu tega pregleda je dodana obsežna bibliografija. Podatki so večinoma iz Slovenskega biografskega leksikona, deloma pa so vzeti tudi iz čeških priročnikov o naši literaturi. Opazno je, da je dosti bolj popolen pregled srbske književnosti. Pri Slovencih so izpuščeni taki pisatelji kot so Meško, Finžgar, Pregelj, Majcen, Gradnik, Kosovel, ki jih pa avtor ponekod sicer naveda v splošnem pregledu. Avtor tudi ne ve za delavnost slovenske književnosti v emigraciji. — Urednik slovenskih literatur je dr. H. Emmer, kateremu so pomagali dr. R. Forst-Battaglia, dr. Piuk, dr. Stoeckl in dr. Th. v. Eckhardt.

Prvi kulturni večer bo v soboto dne 23. maja 1964 ob 19. uri v dvorani Bullrich, Sarandí 41. Predaval bo g. Marjan Marolt:

SREDNJEVEŠKA SKULPTURA NA SLOVENSKEM

Začetek točno, ker je pozneje tam še druga prireditve.

*

V TISKU:

MEDDOBJE, VIII. šte. 3-4
okr. 120 str.

*

V PRIPRAVI:

Karel MAUSER
LJUDJE POD BIČEM, II. del
okr. 360 str.

PORAVNAJTE NAROČNINO
ZA VIII. LETNIK

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

Likovni odsek

Prvi kulturni večer bo v soboto dne 23. maja ob 19. uri v dvorani Bullrich, Sarandí 41, Capital.

Predaval bo g. Marijan MAROLT

SREDNJEVEŠKA SKULPTURA NA SLOVENSKEM

Ker bo po našem večeru v isti dvorani še ena prireditev, bo začetek točno ob napovedani uri. — Prostovoljne prispevke za stroške, ob vhodu, vljudno prosimo.

kronika

OBČNI ZBOR SLOVENSKE KULTURNE AKCIJE

— Redna skupščina Slovenske kulturne akcije, ki se vrši vsake dve leti, je bila v soboto dne 9. maja 1964 v prostorih SKA na Ramón Falcon 4158. Predsednik Ruda Jurčec je začel občni zbor s pozdravom vsem navzočim in z besedami zahvale vsem, ki so deset let sodelovali pri publikacijah, na kulturnih večerih in prireditvah. Zahvala gre predvsem mecenom in podpornikom, zvestim naročnikom, poverjenikom in prijateljem! Razmahu ustanove je mnogo pripomogla Slovenska tiskovna družba Editorial Baraga, posebno hvalo smo dolžni vodstvu Slov. hiše, ki nas je letos sprejela pod svojo streho. Našim publikacijam so posvečali posebno ljubezen poverjeniki v inozemstvu in v Argentini in v veliko upanje nam je zanimanje mladine za naše publikacije in slovensko kulturno delo. Iz vsega srca jim želimo mnogo uspehov, polni hvaležnosti!

Sledila so poročila gg. odbornikov, ki bodo v posebnih pregledih objavljena tekom leta, nakar so za odseke podali poročila: prof. Alojzij Geržinič (glasbeni), Nikolaj Jeločnik (gledališki), dr. Tine Debeljak (literarni), Marijan Marolt (likovni in zgodovinski); za knjižno zbirko je poročal urednik dr. Tine Debeljak, Ruda Jurčec pa za uredništvi Medobja in Glasa. Po debati o poročilih je bil za novo poslovno dobo potrjen dosedanji odbor: predsednik Ruda Jurčec, podpredsednik dr. Tine Debeljak, podpredsednik prof. Alojzij Geržinič, tajnik Marijan Marolt, odbornik Božo Fink.

Sledil je razgovor o Umetniškem večeru za proslavo desetletnice in o olajšavah za podrobno delo članov in prijateljev.

— ZA TISKOVNI SKLAD GLASA so darovali: g. dr. Anton Šimenc, San Justo, 300.— pesov; g. Ivan Breclj, Castelar, 350.— pesov; g. Franc Jager, Lanus, 100.— pesov; g. „Štajerjec iz Švedske“, 1399.— pesov; č. g. Franc Rode, Paris, 637.60 pesov; ga. Ema Blejec, Ramos Mejia, 150.— pesov. — Vsem iskrena hvala!

— Ko ga. Brodnikova, lastnica „Familie“, končuje s trgovino v Clevelandu, ji Slovenska kulturna akcija izreka pristržno zahvalo za dolgoletno poverjenišvo. Bog ji povrni obilo!

obrazi in obzorje

MIMO OVIR NAPREJ

Na redni skupščini je predsednik Ruda Jurčec podal naslednje misli:

Spoštovane dame in gospodje,

deset let je mimo. Začenjamo šesto redno skupščino Slovenske kulturne akcije. Bogu gre vsa hvala, da nas je s tolikšno ljubeznijo spremljal na vsej poti. Če smo danes tukaj s tolikšnim pozitivnim zaključkom, tedaj to gotovo ni plod naših slabotnih rok in šibkih namenov, ampak je dokaz božje milosti, ki je naklonila svoj blagoslov. Ponižno se zatecimo v hvaležnost, ki naj bo hkrati nov, dobrotljiv vrelec za delo v novem desetletju. Ne smemo in ne moremo tajiti božjega spodbujanja. Ob tem spoznanju moremo z veliko vero ugotoviti, da so nam odprta vsa vrata za delo v bodočnosti.

Smo ljudje, polni slabosti in pomankljivosti. Po desetih letih nas je manj, glavno delo sloni vedno na istih, mogli bi se zateči v izgovor, opravičilo, da smemo biti utrujeni, mogoče celo zagrenjeni. Naše delo ponekod še vedno ne najde pravega razumevanja, še vedno se moramo boriti s finančnimi težavami. Še vedno je mnogo kulturnih delavcev, ki se nam ne priključijo.

Optimizem pa smo črpali iz spoznanja, da delamo prav in da hočemo samo eno: biti koristni slovenski skupnosti. Veliko polje smo že izčrpali, mnogo še ostaja nalog. Hitimo nasproti časom, ko bo optimizmu treba dodati še večjo kupo požrtvovalnosti, pred nami raste križ, z ljubeznijo prepleten in njega rast se bo dvigala, širila. Kajti značilnost našega časa je, da se obzorja silno širijo, raztezajo se s hitrostjo neblin. Ne hitite proti nam, nam nasproti, ampak so obrnjene proč od nas v vesolje. Ali bomo imeli dovolj razsežna pljuča, dovolj bogate oči, dovolj ponižno srce, da nam ne bo počilo, ko bomo zrlili, kako se širijo templji lepote, znanosti in umetnosti.

Pravkar sem prebral spomine člana akademije Julesa Romaina. Med drugim popisuje nastanek cele verige svojih romanov *Les Hommes de Bonne Volonté* (26 knjig). Leta 1923 se

— Že tri leta vodi amatersko gledališko družino La Pausa v Caserosu Slovenec g. Frido Benzik. Kot igralec je večkrat nastopil na naših odrih; tudi je sodeloval pri predstavah gledališkega odseka Slovenske kulturne akcije. — S svojo skupino je nastudiral dramo Javni tožilec značnega dunajskega avtorja Hochwälderja, v kateri je tudi igral glavno vlogo. Njegova skupina se je tudi s to igro udeležila tekmovanja amaterskih gledališč, ki ga je priredilo gledališče Florencio Sanchez v Buenos Airesu. Žirija je njegovo izvedbo priznala za najboljšo, pa tudi njegovo podajanje glavne vloge so kritiki zelo pohvalili. Omenjeno gledališče je njegovi kot najboljši skupini ponudilo na razpolago svoje prostore za ponovitve drame pred širšo publiko.

— Služateljica univerze v Avstriji gđc. N. N. nam piše: „Spoštovani, dragi! — Kadarkoli prebiram Vaš Glas, si želim, da bi Vam mogla na nek način se skazati hvaležna za vse, kar mi tako zvesto posredujete, ne da bi Vam za to prispevala vsaj belič. Še vedno sem študent, a naj Vam iz hvaležnega srca vsaj zagotovim, da mojega dolga ne bom pozabila. Vem, da nisem dolžna samo denarja! Stori la bom vse, kar je v

moji moči. Rada bi sledila Vašemu zgledu. Vaše delo res občudujem. Želim, da bi se moje iskrene želje uresničile in bi Vam bilo vsaj pomnoženo poplačano! V hvaležnosti, vdana.“

— Poljski komunistični tednik „Kultura“ je 3. 4. 1964 odgovoril — dosti zmerno — na protest, ki ga je štiriinšestdeset poljskih pisateljev in univerzitetnih profesorjev poslalo marca predsedniku vlade Jozefu Cyrankiewiczu zopred vlado cenzuro in kontrolo kulturne dejavnosti. V članku „Mej svobode“ revija izjavlja, da polska kulturna politika nima namena zadovoljevati „utopičnih terjatev“ pa absolutni svobodi, temveč „zgodovinske potrebe naroda“. „Sodimo, da tako ni mesta v neredu za dela in igre, ki njih ideološka in moralna vsebina nasprotuje socializmu.“

— V začetku aprila se je izvedelo v Varšavi, da je poljska vlada znižala za 20 % dodelitev papirja katoliškemu tedniku „Tygodnik Powszechny“, ki ga v sozvočju s katoliško hierarhijo izdaja družba „Znak“. Zategadelj bo odslej naklada zmanjšana od 50.000 na 40.000 izvodov. Dva urednika tednika sta podpisala protest „štiriinšestdesetih“ zoper vladno kulturno politiko.

mu je porodila prva inspiracija, v tisočinki sekunde je doživel in zajel ogromnost zamisli, sedel za pisalni stroj in začel pisati: pet let je sestavljal načrt in napovedal tri knjige za leto 1929. Izšle so in rodila se je nova literarna šola: uninamizem. Skozi srce se je valil veletok, prihoda druge svetovne vojne ni predvideval, vendar so dela vključevala tudi to in kakor je napovedal, je l. 1946 izšla zadnja 26. knjiga.

Bog umetnike, znanstvenike in kulturne ustvarjavnice še posebej ljubi. Doživetje enkratne lepote jim pomnoži stokratno, umetniku naklanja, da se mu opojnost ustvarjavnosti ene sekunde razpreda v tisočkratnem obsegu — umetnik ustvarja v polnosti božje navzočnosti. To je tudi njegovo edino, največje plačilo.

Ustvarjavec, ki se takemu srečanju umika, svoje talente zakriva ali maliči, bo kmalu zaslišal Stvarnikov klic:

„Adam, kje si...?“

Vladar tega sveta nas bo begal z razkošjem materije, pred nami bo krilil s svojimi prividi in če se mu ne bomo vdali, nam bo skušal odvzeti svobodo. Posluševal se bo vseh slepil, tudi sile.

Česar nima ta svet, to imamo mi: smo sicer okorni, be-raški in zelo nerodni hlapci... Smo pa posestniki svobode duha in nobena tiranija ga ne more zatreti. Zgodilo se bo, da se bo kdo zmedel in se zatekel v drobnost načrtičev in preplaha, češ, da je ponižnost isto kot prestrašenost, servilnost, strateško taktiziranje... Kdor bo na tej poti, se bo kmalu zadušil v tesnobi, počasi se bo sam zastrupil.

Našo svobodo naj preveva vesela naravnost v širino, zaupanje, optimizem, prezir za drobnjakarstvo. Ne bomo reševali samo sebe in Slovensko kulturno akcijo, ampak bomo skušali biti svetilnik reševanja bratov okoli sebe, upanje bratom v domovini.

Zahvala nam nalaga lepo poslanstvo: poslej ne glejmo nazaj, zavedajmo se, da smo v prvem desetletju svojo dolžnost v lepi meri izpolnili. Mirnih in srečnih oči zrmo v razkošje inspiracij, odpirajmo srce sadovom tihe ljubezni: odkriva neizmerna obzorja najlepših zvezd na vedno lepšem slovenskem nebu.

— P. Riquet S. J. je v pariškem „Cercle interallié“ odgovorjal na vprašanje dramatika Hochhutha „Ali je Namestnik izdal“. V dokumentirani konferenci, ki je obravnavala molk Pija XII., je redovnik, ki je sam trpel v Hitlerjevih kacetih, poudaril, da je Pij XI., od 1937, od enciklike „Mit brennender Sorge“, ki jo je sestavil kardinal Pacelli, večkrat obsodil razizem in totalitarizem. Isti tema je povzel v svoji prvi encikliki „Summi pontificatus“ Pij XII., ki je protestiral zoper preganjanje Poljakov, zoper kršitev belgijske in nizozemske nevtralnosti, in je pri Horthyju posredoval za madžarske Jude.

Predavatelj je ugotovil, da je na slovesne izjave Pija XII. marca 1945, v kateri je zavrnil „napuh rase in krvi“, nacistični teror odgovoril s novim valom umorov. Zaključil je: „Ker se je naša (francoska) rezistenca uveljavljala v popolnem soglasju z Rimom, mislim, da bi jo zatajil in zatajil samega sebe, če bi molčal pred Hochhuthovo goljufijo.“

— „Pravda“ se je indirektno izrazila zoper podelitev Leninove nagrade Soljecinu s tem, da je 11. 4. priobčila med „pismi bravcev“ sodbo, da novela „En dan Ivana Demisoviča“ nima takšnih kvalitiet, ki bi ji mogle zaslužiti

Leninovo nagrado, in da celo nihče ne bi smel predložiti Soljecinove kandidature. S tem je verjetno sklenjena zelo razgibana javna debata, v kateri se je 30. januarja tudi „Pravda“ postavila za opisovavca stalinskih koncentracijskih taborišč. Tvardovskega „Novy mir“ je izgubil pravdo s staliniščinim „Oktjabrom“ Kočetova, ki nadaljuje s kritiko v slogu iz časa „osebne kulta“.

— Mesto Koeln je svojo letošnjo literarno nagrado podelilo pesniku in pisatelju Johannu Urzidilu. Dasi se je rodil v Pragi, objavljaj v nemščini, je sedaj ameriški državljani. Nagrada znaša 10.000 DMK. Do udara nacizma v Srednjo Evropo je živel v Pragi in je po prvi svetovni vojni pripadal praški pisateljski skupini Kafka — Werfel — Max Brod — Willy Hass. Najbolj znano je njegovo delo „Goethe in Boehmen“, leta 1959 je napisal roman „Das grosse Halleluja“, pred nekaj meseci pa je izšlo delo „Praški triptih“.

— Balet moskovskega gledališča Boljšoj je odšel na daljše gostovanje po Nemčiji. V Stuttgartu bo izvajal isti spored, kakor med lanskim gostovanjem v ZDA. Glavna točka bo Čajkovskega „Labodje jezero“.

— Prvi koncert v letošnji zimski sezoni ljudskih koncertov Državnega radijskega orkestra je dirigiral g. Drago Marijan Šijanec, Na sporedu so bila dela: Carlos Tuxen Bang, Koncert za štiri trobente in orkester (krstna izvedba); Rahmaninov, Rapsodija na Pagani-nijev motiv; Beethoven, Četrta simfonija in Riharda Wagnerja uvertura v opero Tannhaeuser. — Kritika je podčrtala velik uspeh dirigenta zlasti v izvedbi Beethovnov simfonije. — Pretekli mesec je Drago M. Šijanec v Teatro Argentino v La Plati dirigiral Ba-chev Pasijon po Mateju in je napovedana ponovitev tudi v Buenos Airesu. Iskreno čestitamo!

— Na spomlad l. 1963 je v Ljubljani izšla pesniška zbirka Franceta Rožnika: *Srečni utrinki*. Zbirka je seveda izšla v samozaložbi, ker je avtor duhovnik — kartuzijanec v Pletterjah na Dolenjskem. Na koncu zbirke je objavljeno pismo Fr. S. Finžgarja v faksimilu, kjer se pesnik zahvaljuje za pesem, ki mu jo je posvetil za njegovo 92. obletnico. Zbirka vsebuje samo 21 pesmi. Samostansko ime pesnika je p. Hugo in ima za seboj zelo pisano življensko pot. Rodil se je 7. XI. 1897 v Horjulu pri Ljubljani, v Ameriko je odšel 1. 1920; srednjo šolo je opravil v Clevelandu, nakar je odšel v Chicago, kjer je postal pomožni urednik pri Ameriškem Slovincu. Službo je zapustil, ko je l. 1932 postal jugoslovanski poslanik v Washingtonu dr. Leonid Pitamic; stopil je v službo pri poslaništvu. Služboval je tri leta in med delom opravil pravne študije. Ko je bil dr. Pitamic odstavljen, je odšel za advokata v San Antonio v Texasu, vendar kmalu zapustil Texas in ZDA in se vrnil domov, kjer je vstopil v Ljubljani v bogoslovje. Po teoloških študijah je vstopil v kartuzijanski samostan v Pletterjah; redovnik je že 27 let. Obljublja še knjigo o svojih doživljajih po svetu.

— Pariška Akademija moralnih in političnih ved je dne 24. novembra izbrala za uda filozofa in sociologa Raymonda Arona. Z R. Aronom je v častitljivo družbo vstopila generacija, ki se sedaj uveljavlja v francoskem javnem življenju. R. Aron je bil rojen v Parizu 14. marca l. 1905. Že s svojo tezo „Uvod v filozofijo zgodovine“ je vzbudil pozornost. Zaznamuje odklon od absolutnih sistemov 19. stoletja. V začetku tridesetih let je proučeval v Nemčiji nemško sociologijo in filozofijo zgodovine, zlasti Maxa Webera. Pa raznih srednješolskih službah je l. 1939 postal docent na filozofski fakulteti v Toulousu. Med drugo svetovno vojno se je pridružil v Londonu de Gaullu, ki mu je zaupal uredništvo svojega glasila „France libre“. Po osvoboditvi je bil profesor na bivši „Ecole libre des Sciences politiques“ in na „Institut d'études politiques“. Hkrati je pisal uvodnike v „Combat“, pa je junija l. 1947 prestopil k Figaroju. Od leta 1955 je imel na Sorboni katedro za sociologijo, v College de France pa predava o sociologiji Evrope. V številnih knjigah in člankih obravnava filozofijo zgodovine, občo sociologijo, teorijo mednarodnih odnosov, kritiko ideologij, politično filozofijo, svetovni politični položaj.

**DARUJTE
ZA SKLAD GLASA!**

NOVI SEZNAM POVERJENIKOV SKA

ARGENTINA

Dr. Arko Vojko
Güemes 691
S. C. de Bariloche
RIO NEGRO FCNGR
Bajuk Božidar
27 de Abril 739
CORDOBA
Prov. Córdoba FCGBM
Dušnopastirska pisarna
Ramón Falcón 4158
CAPITAL

Hirschegger Rudi
Francia 335
Estafeta PUNTILLO
Mendoza FCGSM

Jan Lovro
Slovenska vas
REMEDIOS DE ESCALADA
(LANUS) FCGR

Kocmur Marijan
Foto "Liceo"
L. Alem 755
V. BALLESTER
FCGBM

RAJER SIMON
Montevideo 451/IX°, ofic. 92
CAPITAL

Šušteršič Marijan
General Vacca 988
HURLINGHAM
FCGSM

Trpin Alojzij
Calle 2888, N° 2749
MIRAMAR
FCGR

BRAZILIJA

Rev. P. Ceglar Ludvik
C. P. 182
SAO ROQUE
S. P. Brasil

CHILE

Rev. S. Vincencija Kaplja
Avenida Salvador 364
SANTIAGO DE CHILE

VENEZUELA

Rev. P. Janez Grilc
Casa Parroquial
Via Monedano 15
CHACAO (Edo Miranda)
Venezuela

AVSTRALIJA

Rev. P. Bernard Ambrožič OFM
6, Wentworth St
POINT PIPER (Sydney)
NSW — AUSTRALIA

U. S. A.

Ga. Gaber Ana
2215, So. Wood St
CHICAGO 8, Ill.
U.S.A.

League of C. S. A.
dr. Basaj Jože
5733, Catalpa Ave
Brooklyn 27, N. Y.
U.S.A.

Slovenska pisarna
6304, St. Clair Ave
CLEVELAND 3, Ohio
U.S.A.

Ing. Svetlič Dušan
1523, South, 7 th
MILWAUKEE 4, Wisc.
U.S.A.

KANADA

Ga. Kozina Renata M.
150, Ashton,
VILLE ST. LAURENT, QUE
Montreal, CANADA

SLOCANEN
Slovenska pisarna
618, Manning Ave
TORONTO 4, Ont
CANADA

FRANCIJA

Abbé dr. Čretnik Ignacij
4, Rue Saint Fargeau
PARIS XX.
France

ITALIJA

Rev. dr. Humar Kazimir
Corte San Iliario 7
GORIZIA

Libreria Cattolica
Piazza Vittoria 11
GORIZIA

Prof. dr. M. Jevnikar
Via Torregianca 19
TRIESTE

Prof. Šah Maximiliano
Via Palestrino 8
TRIESTE

RUS ROMAN
Via Aurelia 338, Cint. 13
ROMA

NEMČIJA

Rev. Turk Ciril
Mathildestr. 18
OBERHAUSEN — STERKRADE
Deutschland

Dr. Trofenik Rudolf
Buchexport, — Import,
Elisabethstr. 18
MÜNCHEN 13
Deutschland

ANGLIJA

Prof. Sekolec Fr.
1, Nursery Close,
Monkham Avenue
WOODWARD GREEN
Essex, England

Slovenska pisarna
62, Offley Rd
London S. W. 9
England

AVSTRIJA

Družba sv. Mohorja
Viktringerring 26
KLAGENFURT
Kärnten, Austria

DOMOVI V VELIKEM BUENOS AIRESU

Slovenska hiša
(SKA in Dušnopastirska p.)

Ramos Mejia
(Ga. Blejec Ema, Šušteršič Marijan)

San Justo
(Oven Ivan)

San Martin
(Prof. Zupan Al.)

Lanus
(Jan Lovro, Glinšek Ignacij)

Direktna nakazila na SKA (čeke itd.)
naslovite na ime: RODOLFO JURCEC
Ramón Falcón 4158
BUENOS AIRES, ARGENTINA

— Slovenske knjige iz domovine morete naročiti pri agenciji BLED (Simon Rajer), Montevideo 451, p. 9 of. 92, BUENOS AIRES. Cene so ljubljanske, preračunane v dolarje, in poštni stroški.

— Stravinski živi sedaj v Los Angelesu, kjer napoveduje novo kompozicijo: Elegija za predsednika John F. Kennedyja. Berlinški filharmoniji je obljubil, da bo

mogla delo prvič izvajati na svojem festivalu v septembru, kamor bi prišel in krstno izvedbo sam dirigiral.

— Mednarodne agencije komentirajo letošnjo štiristoletnico rojstva Shakespeara v toliki meri, kakor noben jubilej dosedaj. Med drugimi poročajo tudi o popularnosti Shakespeara v Jugoslaviji. Navajajo, da je Shakespeare zelo

priljubljen v Sloveniji, kjer so nekatera njegova dela, zlasti Hamlet, postala prave ljudske igre. Po mnenju slovenskih gledaliških zgodovinarjev se je moderna doba slovenske gledališke umetnosti začela z deli Shakespeara. Prva predstava Shakespeara je bila v Celju in sicer leta 1870, ko so uprizorili Hamleta. Prva predstava Hamleta v Beogradu je bila šele leta 1884.